

w Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i w wojewódzkich komisjach dialogu społecznego”. Dlatego uzasadnionym wydaje się nadanie następującego brzmienia pkt 1) ust 5 art. 13 projektu: „reprezentatywne organizacje pracowników i pracodawców, o których mowa w ust. 6.

6. Rozpatrywanie zastrzeżeń powinno być dwuinstancyjne, a podmiot kontrolujący nie może pełnić funkcji drugiej instancji.
7. Art. 25 ust. 6 zbyt ogólnikowy zapis: „niewykonanie wskaźnika w projekcie może stanowić przesłankę do stwierdzenia nieprawidłowości” pozwala na uznanie nieprawidłowości nawet wtedy, gdy osiągnięta zostanie wartość wskaźnika np. 99 zamiast planowanej wartości 100 (analogicznie, gdy wartość będzie określona w %). W konsekwencji pozwala „ukarać” projektodawcę poprzez zastosowanie do wszystkich wydatków projektowych zasady proporcjonalności, co skutkuje zwrotem środków wraz z odsetkami. Dlatego zapis ten powinien zawierać konkretniejsze sformułowania np. „widelki” określające przedział. Inaczej będzie to skutkowało zbyt dużą dowolnością interpretacyjną.
8. Wskazany w Art. 41 ust. 1 termin jest zbyt krótki. Postulujemy wydłużenie terminu co najmniej do 14 dni, natomiast najbardziej optymalnym jest termin 21- dniowy.
9. Art. 42 jest nieprecyzyjny. W tekście nie ma określenia na czym ma polegać etapowość prowadzenia konkursu. Brak definicji, która instytucja i na podstawie jakich kryteriów będzie decydowała o zakwalifikowaniu projektu do kolejnego etapu.
10. Analizując przepisy Rozdziału 15 dotyczące procedury odwoławczej dodatkowego wyjaśnienia wymaga kwestia wyczerpania kwoty przeznaczonej na dofinansowanie projektu w ramach działania lub priorytetu w przypadku złożenia skutecznego protestu (art. 62 ust. 2 projektu).

Szczecin, 28 stycznia 2014 r.

Prezydium KK
NSZZ „Solidarność”

SEKRETARZ
KK NSZZ „Solidarność”

Ewa Zydorek